

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726068892256.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

- Ja saaledes tale nu de saakaldte oplyste Folk, men jeg tør neppe sige, at det er Noget, de ikke forstaae, jeg mener, Noget, de ikke maae have følt: hvorledes det gaaer til Sjæl og Hjerte at høre de Tanker, man jo vel selv dunkelt har havt, - men dog ogsaa kun dunkelt, - at høre disse Tanker klarere, skjønnere udtalte, ja endogsaa blot at høre dem udtalte af en Anden; det bekræfter, det styrker dem, og hvormeget mere paa dette Sted, paa denne Maade! Der gives dog Ting, som man ikke har Mod til at betro noget Menneske, og da er det, ligesom en indre Længsel med Magt drev os til at søge hen til de stille Steder, der ere helligede en usynlig Ven, som ikke forlader og ikke fordømmer det svage Menneske. Jeg var iaftes saa bedrøvet, denne forestaaende Reise opfyldte mig med Frygt, den forekom mig saa besværlig, saa farlig. Det var, som en mørk Anelse sagde mig, at jeg aldrig skulde see mit kjære Hjem igjen; og da jeg kom i Kirken og hørte Orgelets Toner, saa maatte jeg ret græde; men det var ikke af Sorg: en forunderlig Følelse greb mig, som om jeg var skilt fra denne Verden og al dens Forvirring. Præsten talte om den Fortrøstning, som det giver at opfylde sin Pligt; jeg anvendte disse Ord paa mig selv og paa denne mig uvelkomne Reise, og jeg syntes, at Velsignelsen blev lyst over mit Forehavende.